

אי-אליה ידידים ורצה לשעשע אותם. פיפס הופיע בבדח חגיגי ולא היה בין האחרונים שהתיישבו לשולחן. המرك והצל עמו לו מאד, זה אפשר היה לראות, אבל את פיו לא פתח אלא כדי לאכול ולשתות.

האורחים המתינו לשוא לבדיותoSיפורים, ולחידה מעניינת. המארח השקה אותו בין טוב בתקווה שזה יעורר את רוחו. הסנדלר שתה כוס אחרי כוס, אבל לא הוציא הגה מפיו. בסוף ביקש ממנו המארח לספר בדיחה כלשהי. פיפס ענה "אני חייב קודם לבנות תשתיות, שעלייה יצמחו הספרים כמו פטריות" והמשיך לשאות ואוכל. אך ככל נתנו לו מנוח, ניגב את פיו והתחיל לספר: "היה פעם מלך שלח את ליין החצר שלו כדי שיחזור שלושה דברים, ושלא יחזיר לחצר המלך לפני שימצא תשבות לכולן.

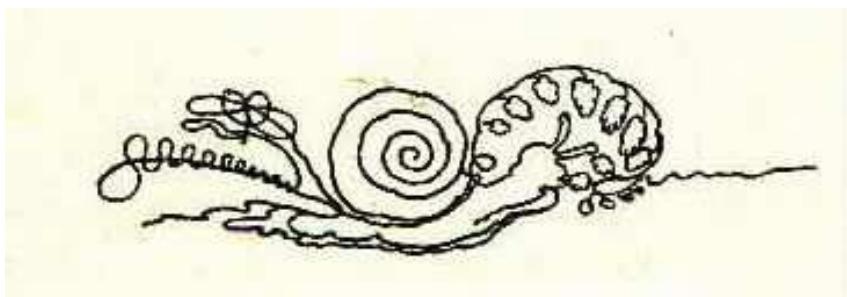

מי שנהגו להזמין לכל החגיגות, טקסים נספחים והצדמנויות דומות של אכילה ושתייה, היה הסנדלר העלייז פיפס. הואאמין לא הבין הרבה מאומניות וגם במקצועו לא היה מעולה, אבל היה לו חוש הומור וידע לספר סיפורים משעשעים ובדיחות מצחיקות ובמיוחד חידות. لكن קיבלו אותו ברצון בכל חברה והוא לא סירב לשום הזמנה בה ניתן היה לשאות ואוכל חינם. יום אחד הזמן אותו סוחר עשיר, שאירח

אבל קיבלו זאת ברוח טובה וצחקו מהבדייה ועצמם, שכך הובילו אותם באפ'.

אבל אחרי שמיילא את בטנו באוכל ומשקה התחל פיפס לשעשע אותם בסיפורים מצחיקים ובדיחות, כך שבסוף כולם היו מרוצים.

אם אתה, הקורא, איןך אוכל עכשו, אתה יכול להמשיך במסע עם ליין החצר ובעצמן למצוא תשובות לשלשות השאלות של המלך.

והוא נתן לו שלוש שאלות: הראשונה, איזה בשר יותר שמן מבשר חזיר, שנייה, איזה לחם יותר לבן מחלת השבת, ושלישית, איזה עץ יותר קשה מעץ עוזרד. עם שאלות אלה יצא ליין החצר לדרכ'."

פיפס גמר לדבר והתיישבשוב לקערת האוכל.

ביןתיים האורחים ניסו לפתר את החידות המוטלות על ליין החצר. אחד נתן תשובה נכונה, אחר תשובה אחרת, אבל פיפס רק ניער בראשו ושטה הלאה, כמה ש רק ניתן. בסוף נמאנסו לאורחים הניחושים ודרשו מפיפס שיאמר להם מה יותר שמן מבשר חזיר וכך הלאה.

פיפס, בלי לחשוב הרבה, ענה שהוא בעצםו איננו יודע, וצריך להמתין עד שיחזור ליין החצר ממסעו בעולם, ואם אמנים מצא את התשובות יגיד אותן למילר בעל הבית לאורחים הבינו שנפלו בפה,